

# AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: Stiftet 1906. Afdeling: **TRANGISVAAG**

**AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900,000.**

*Bankforretninger af enhver Art udføres.*

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

## FØRØSK MARGARINE VITA NR. 1.

er bedst baade til Bordbrug.  
Stegning og Bagning.

**FINESTE KVALITET VITAMINISERET**

## Lýsing.

Keypmannafelagið hefur gjørt sáttmála við harra I. Moldenes úr Noreg, um at vera lýsivrakari fyri Føroyingar, soleiðis at vit kunnu selja lýsið fast f. o. b. við vrakaraðfest sum nr. 1, 2 ella 3. Vit hava vissu fyri, at útlendskir keyparar vilja taka við tilfari vraging.

Tann, ið vil hava lýsi sýnað, biðist skrivliga siga felagnum frá og geva upp, hvussu nógvur tunnurnar eru, og hvar tær liggja.

Tórshavn, tann 17. august 1937.

*Føroya Keypmannafelag.*

Nú, tá ið eggini dýrka, ræður um at fáa hósini til at verpa væl.

Tað ger  
„**SNØGG.**“

Fæst hjá keypmannunum. En gros við

**N. S. Johannessens Eftf.**  
Máltr. 192.

op, saa nænsomt, som kunde det have været et kosteligt Stykke Porcelæn. Tilsidst var der et lille, skælvende Pigebarnd paa 15 Aar, som skulde i Land her. Hun landede i Viggos aabne Favn, og straks efter greb den stærke Mand Aarerne og kæmpede sig hjem igen.

Folk fra det flade Danmark kan hørte en god Lære ved at

se Menneskene og Dyrene paa disse Klippeoer bide sig fast.

## Tíðindi.

**Verður royðugrót ein stórtøkin útflutningsvøra?**

Maður hefur verið uppi í

Føroyum fyri at samráðast við p/f Føroya Skipafelag um eina skipan fyri útflutning av royðugrót.

Fregn gongur av, at felagið, ið hesin maður er umboðsmaður fyri, hevur stórar »ordrar« uppá royðugrót, fyrsti er 100 tons.

Royðugrót verður brúkt til skipsmáling, og siga menn, ið hava haft tað til kanningar, at tað í góðsku stendur yvir tí, ið frammi hevur verið higartil.

Er her ein møgulegheit fyri stórtflutningi?

Royðulindir finnast í hvørjari oyggj í Føroyum.

## „Leivur Øssursson“

sigst vera heimkomin undan Bjarnaoyuni. Veiðan verður mett til 160 tons.

## Fiskasøla.

Ein stjórnmálmur av Føroya Fiskaexport sigur frá, at Dansk-árar keypa frukt í Spania (Franco-Spania) fyri 1 mill. kr. Í býti skal latast føroyskur fiskur. Seinasti fiskur, ið seldur varð, fór fyri 75 oykr kg (12—14 stertar), 70 oykr. (18—20) og 66 oykr. (30—32). Millumfiskurin varð seldur fyri o. u. 59 oykr. kg.

Hetta má sigast at vera góður prísur.

## Flatfiskur og hýsa.

Missionerurin Eliassen saman við nokrum øðrum Tvoroyramonnum hava roynt eftir reyðsroku og hýsu við einum lítlum motorbáti. Teir finga nakrar dagar um 40 kurvur og sendu tað til Englands við »Njarðlingi«. Ónsdagin var báturin hjá Joen Magnus Danielsen, Martin Olsen og Marius Ejdesgaard úti og royndi eftir kalva.

Teir finga 94 í tali. Stórir partur var tó heilt smár kalvar — undir 2 kg.

## Sunnbingar

hava tikið um 1800 landapísir í Rivustakki — av tí mesta, ið fingið er í seinastu árunum. Annars eru flest av teim góðu landalundunum oydd av rottuni.

! Kun med rustfrit Staal kan opnaas en fuldstændig hygiejnisk Løsning.

Til det moderne Køkken hører:

**Køkkenborde** med indbygget eller løst **Vask**, — — — — — endvidere **Dørgreb** og **Knager**, alt i rustfrit Staal. — — — — —

— Skinnende solvblankt, — skal aldrig pusses! —

Nærmere Oplysninger ved Enceforhandleren  
**Edw. Smith**, Thorshavn. — Telf. 233.

## Búnaðarfólk

eiga at gerast limir

**Føroya Búnaðarfelag.**

„SMØRLÍKA...?“

„Ja, ... vitaminir!!!“

## Grind.

Hósdagin varð grind dripin heimi á Sandi. Litil var hon — 36 hvalir vórðu merktir.

## Hvalaveiðan.

Hesin mánaðin hevur gjøgnum árin vist seg at verið hin deyðligasti til stórhvalaveiðu í Føroyum, og hetta árið hevur ikki verið nakað undantak í so máta; tó hevur fingist nakað. — Við Áir hava teir fingið tilsamans 44 hvalir, harav hevur »Falkur« 29 og »Heykur« 15. Í vikuni hovdu Lopransbátarnir 75.

## Spania.

Á Santander vígvollin hava Francmennirnir vunnið væl fram í seinastum. Fólkaflokkurin tók seg tó fram aftur og tók nokur »strategisk« týðningarmikil stóð. Men má nú aftur víkja. Tað eru ikki góðar vónir um, at teir skulu kunna verja býin leingi aftrat. Hinir fransku og ensku ríkisumboðsmennirnir eru rýmdir

úr býnum til Fraklands.

Valenciastjórnin sigist at vilja fara at gera eitt herviligt álop við Madrids suðurvígvoll fyri at lætta um Francos framtíðkan við baskiska frontin. Stjórnarmennirnir hava tikið Brunete aftur uttan særliga mótsøðu frá Franco.

Politíið í Fraklandi hevur tætt við franska markið við Spania funnið hóp av peningi — nógvur barrur av silvuri — og víðis-skjolum og myntum.

Tað sigst, at anarkistarnir hava niðurgriðið henda skatt fyri at bjarga honum frá at falla í hendur uppreisnarmanna.

Hin enska stjórnin hevur sent út kunngering, at britisk krigsskip vilja verja við skorpum øll ensk skip, ið vera álopin av Franco-monnum.

Í sambandi við hesa kunngjerding skriva bloðini, at tey vóna, at Chamberlain í næsta brævaskifti við Mussolini vil lata henda mannin fáa at vita, at England ikki hevur gloymt, at ensk skip hava verið elt av ítalskum krigsskipum tætt áðrenn ein kavbátur er stungin uppundan fyri at skjóta eina torpedo av eftir ensku skipunum.

**Keypið frá teimum,**  
sum lúsa í  
„**Føroya Social-Demokrat**“

## Fra et Vindue i Guldbergshave.

(Forts.)

Men der er en fredslag Baggrund af hvad man synes en Skov, men er Kirkegården. Og hvor jeg staar, fornemmes Færdelsdrønet kun som en dæmpet Brummen, og fra Haven under min Fod skyder store gamle Frugttræer vatterede i Blomstrets Mylder deres ranke Toppe højt over Balustraden, jeg staar lænet imod.

Men Aftenen er kolig — jeg skynder mig ind i Stuen og givet et Haandtag et lille Skub — næsten øjeblikkelig gyder

Radiatoren Bolger af mild Varme op over mit Bryst. Glad i Sind og opfyldt af Velvære lader jeg Blikket glide Stuen rundt. Under en Gruppe Portrætter af berømte Komponister staar en Telavox Radio. Altsaa drejer jeg endnu paa en Kontakt — jeg er om-sider lobet sur i deres Antal. Det er Else Jenas stemningsfulde Røst, jeg lytter til; hun synger »En Digters sidste Sang«, af H. C. Andersen til Griegs Melodi. Men for denne sidste Sang er ude, har en eller anden i Byen fundet Anslutning gen-

nem Kontakt Nummer — Herren maa vide hvad, Telefonen ringer, jeg tager Røret — — —

Her afbryder jeg nu Skildringen og stiller Læseren et Spørgsmaal. Hvad det gælder, er paa Grundlag af de givne Detaljer at afgøre, fra hvilket Samfundslag det skildrede Interier er taget. Spørgsmaalet synes ved første Øjekast ikke vanskeligt at besvare. Det Bygningskompleks, vi blev indført i, er et Stykke fornem Arkitektur, helt moderne i Stil og up to date i Udstyr. Det straalte af elektrisk Lys inde og ude, er situeret i parkagtige Omgivelser, har Elevator, Centralvarme, Dumpseskakt, Varmtvandsinstallation, smukke separate Toiletteakkommodationer, Parketgulv, Balkon, indlagt Radiokonektion osv. osv. Der

kan med andre Ord ikke være Tvivl om, at vi befinder os i et helt velsitueret socialt Miljø.

Ingen Konklusion kan være mere berettiget og samtidig mere skrupforkert. Intet kan være Overklassen fjernere end den beskrevne Scenes Skueplads. For hvad der her er skildret er — en af Kommunes fem Hundrede Aldersrenteboliger for Arbejdets Veteraner, hvoraf Komplexet »Guldbergshave« bestaar. Boligen er min egen — for 28 Kroner om Maaneden — den gamle Ven med hvem jeg skulde tilbringe Aftenen, er mig selv!

Saa højt er vi naaet i Samfundets Egalisering herhjemme. Saa vidt skred vi frem ad Fredens Veje og milelangt forud for alle andre. Ikke blot geografisk blev der slaet Bro mellem

Oerne. Lad denne Kendsgerning tale for sig selv — ingen Kommentar kan gøre dens Sprog stærkere.

\* \* \*

Der kommer en Dag, om vi lever til der gryer — da vi staar ved hin Port, bag hvilken alt Haab lades ude. Sorg, Sygdom, Armod, Vanheld har sit Haab. Men Alderdommen er uden!

Hvor bliver vi dog fattige, den Dag det gaar op for os, at nu er vi gamle. Pludselig indser vi, at Spillet er tabt, at alt, hvad der er tilbage, er den store Meningsløshed, og at alle vore kække Planer, alle vore forjættede Muligheder var Digt og Drøm og intet andet. Den fremstormende Generation har trængt os ud af Geledderne — os Alderdommens Marodører!